

UMORISTULU.

Ese în fie care luna de trei ori,
adeca în l. 10. și 20. după
cal. v.

Pretului pentru Austria pe anu
6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pe
trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru
alte țeri: pe anu 7 fl. 20 cr.
pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei
lune 1 fl. 80 cr.

În fie care numeru apare celu
pucinu o caricatura.

Manuscriptele și banii de pre-
numeratiune sunt de a se tra-
mite la Redacțiune: Strat'a
comitatului Nr. 8.

Epistole nefrancate nu se pri-
mescu și opuri anonime nu
se publica.

FOIA GLUMETIA.

EPISTOLA.

(Amicului Iosifu Vulcanu.)

Acepti de multu a-ti serie, eu frate bine știu,
Dar crede-mi, dintr' atâte eu nu știu ce sê-ti scriu;
Tu vrei când eu ti-'oiu serie, sê ridu, sê facu la glume,
Dar spune-mi dulce frate cum pôte-unu omu în lume
Sê rida, sê glumescu, când tôte mergu pe dosu,
Când sôrele e negru și negru lu luminosu? . .
Am acceptatu că dora voru luă-o mai spre bine,
Dar tota acceptarea e vana pentru mine:
Că-ci lumea este noua și ômenii sunt vechi
Si nu-i poti pune'n cale neci togma de urechi;
Neci tiapulu nu se duce în tergu de buna-voie,
Făr' numai trasu de barba și'mpinsu de dinnapoie;
Neci canele din casa nu-lu scôte bucatu'a,
Si nu-lu indestulesce, făr' numai sburatur'a. . .

D'aceste, vedi amice, ti asiu spune mii si sute,
Dar pentru ce? că-ci tote sunt bine cunoscute!
Eu voiu numai prin asta s'aretu că în natura
Au tôte lecuire numita si sigura;
Că „est modus in rebus“ precum a dîsu romanulu:
Maciu'a pentru ôle, pentru caldări ciocanulu;
Dar numai pentru ômeni nu este neci unu leacu,
Precum nu sunt albele, ce-aru face albu unu dracu.

Amice tu vei cere ca eu sê-ti dovedesou
Cu sapte pipeite aceste ce vorbescu;
Dar asta nu voiu face, amiculu meu Vulcanu,
Sê caru eu lemne'n codru si ap'a'n Oceanu;
Când chiar la noi în țiera te'mpedeci totmereu
Si stau în capu sê-ti sara acele ce-ti spunu eu.
Si totusi eu ti-asiu spune, nimicu n'asiu vre sê lasu,
Dar uite, mi cam frica sê nu-mi dē peste nasu.
Si sê-mi intinda bine micutiele-mi urechi,

Că-ci lumea este noua și ômenii sunt vechi . . .
Dar totusi ca la prietinu si între patru ochi
Ti-spunu, dar te padiesce ca nu sê me deochi.

Dar ce sê-ti spunu acuma? tu scii amice bine,
Că acceptâmu totu una de diece ani mai bine,
Că sê ne smulgemu cumva si noi din maracini,
Sê fimu si noi ca lumea, ca ceialalti crestini,
Sê scuturemu cojoculu de pulvere, cenusia,
Sê stâmu si noi la mēsa, nu numai după usia;
Dar dieu, eu ai nosti ômeni sê-ti puni unghi'a'n gûtu,
Si nu poti înainte, nu, vedi tu, neci de câtu.

În vanu mai spuni amice, că uite fara scola,
Nu esti numai cu nuca, dar si cu straiti'a gola,
Că mane sêu poi mane, amaru, fatalu presemnu!
Cu totii vomu s'ajungemu la grea sapa de lemnu!
Si că în vetr'a nostra în care locuimu,
Nu ne-'oru lasă în urma neci macaru sê vorbimu;
Că se va'ntorce ăra Domni'a Israilu. —
— Asiu vrē sê mintu mai bine, de câtu sê fiu Danilu —
Că nu scimu face alta decâtu sê'ngenunchiâmu.
În vanu, dieu, toci amice, d'aceste si mai multe,
Că toti te ridu în fatia si nu voru sê te-asculte.

Asia e, vedi amice, cu scôl'a amu gatatu!
De dieci apoi sê tieua sinode regulatu,
Si daca nu mai dese, la diece ani odata,
Sêu barem si la cinci dieci, că-ci astfelu este data,
Sê-si deie socotēla de lucrurile loru,
Sê scie ce mai are sermanulu de poporu
De prin atâte fonduri si bani ce elu a datu.
De cari inse nu scie că cum s'ar fi'ngropatu;
Sê puna'n renduela a natiei avere,

Că-ci a mai da nu pote, asia pe mere-pere . . .
Cum spunu, vorbindu d'aceste ti-aprinditu paie'n capu,
Si-apoi c'o vorba, doue i vedi numai că scapu.

In vanu strigi tu amice, că domnii cei innalti,
Ei patriei sê fia sinceri si devotati,
Sê luere pentru tiera nu numai pentru stele,
Sê vindece-a ei rane, nu numai ale sele!
In vanu strigi la avutulu, sê fia mecenatu,
S'ajute scriitorulu saracu, dar luminatu,

Că-ci elu ti-areta usi'a strigandu: „Afar, flamendi!
Pe voi sê-mi stricu eu banii si bunele-mi dobendi!“
Si-arunca mii pe lucruri frivole, de nimicu,
Cu sufletulu si trupulu le surpa si le stricu.
In vanu, in vanu, amice, că-ci strigi numa'n pustia, —
Am desperatu cu totulu, nu sciu ce-o sê mai fia!

Tu poti sê vedi acuma, de ce nu potu glumi,
Cand dorulu teu me face din cand in cand a-ti scri!
Strimbaleme.

Epistolele lui Pista catra Ioanu.

Frátýé Joványé!

Auzit aj frátýé noutátýé? in Deczember vá fi
dieta si lá noj si inke dieta intereszante ke pá tun-
ose gye bune száme si Argyalúlu vá trimitye porta-
tori gye fátze (képviselők) lá dietá nosztra gyin
Pesta.

Ákumá dáre sze kuvine sze ne ingrigimu ká
si lá noj sze trimityem la dieta vomeni, káii szint
intru ágyever alkotmányos; si voj sze trimityeti gye
acsejá, pe kári ij numim noj „magyar oláh!“

Gyé acséstýia trebuje szé trimityetz voj la di-
eta frátýé Joványé, jár nu vomeny kári áu vizsuri
próstyie in káp, prekum szint multz la voj.

Pentru ácsá dáke nu álláoz vomeny gyácsész-
tyiá, máj binye szé álézszece vunguri, — acsésztyia
szint máj voczát dekit voj, styiu máj binye lezsile si

constitutiá gyekit vomenyi vostri. Dár rekunoszk frá-
tyé, ké nu jesztye nics o miráre dáke vungurustýie máj
binye cse jesztye alkotmányos élet, ke jel trajestyie
gyemult in constitutie, — jelu gyemult aszude la má-
szá vergye, jár voj szintyeczn incepetori, stýiecz inke
fórtýe puczín, szintyeczn novi, cíi frátýé Joványe in
vijaczá párlamentáre. O! mult trebue sze invoczász
inke voj, pune cse vecz ázsunse ákolo ungye szintýem
noj amú.

Decs frátýe Joványe, nu uitá acsestýe cse
szám szpusz, gindestýetye gyeszpre jele si sze um-
bli ásá prekum czám szkrisz máj szusz, atuncse
totýe vor fi binye.

Si pana atuncse, remunu al to

frátýe gye pita
Pista.

Filologeriade.

II.

Domnulu meu!

D. Ta scii bine că celu mai modestu omu e si
celu mai prostu, deci ca sê nu remanu cu numele
celu din urma, me grabescu a-ti respunde la pro-
vocarea in privintia vitzului.

Eu voui fi scurtu.

Ascultati numai!

Ascultati . . . ascu . . . éca vitzulu e aci . .
vitzulu romanesce mai bine se póte potrivi cu ascu,
adeca *asculu* cu *vitzulu* sêu cum sê me si esprimu? Ei
dieul asia că *ascu* = *vitz*.

Motive:

Ascu vine de la ascutitu, precum si trebuie sê
fia vitzulu, că-ci acesta e outitulu ascutitu alu
mintii.

Ascu mai departe e celu mai nimeritu că-ci
altu mai nimeritu neci este si neci că póte fi.

Ascu se afla si in órecare carte vechia alu unui
literatu de stima mare alu romanilor, dar' póte că si
in alte cărti vechi, aci inse nu-mi aducu a minte că
unde si încâtrou si decâtu sê cautati prin cărtile
mucedite, mai bine credeti.

Ascu apoi e celu mai bunu fiindu că acu nu
gâsescu altulu mai bunu.

Dar' daca neci aceste motive tiapene nu voru
fi de ajunsu, apoi sê dicu un'a ca sê fuga si ciu'm'a.

Scimu bine că *asculu* bunu e ascultat de toti,
de aci apoi si-a luat si numele, că-ci cand unii

ómeni *ascosi* vrêu sê ascaluésca, ca sê atraga atcu-
tiunea ratecita striga ascu . . . ascul . . . ascultati!
si atunci indata si resare unu *ascu*, — deci poftescu
ca si pre mine sê me ascu . . . ascu . . . ascu
ascultati!

Priculicescu
Carturariu mare.

Plansulu fetei.

N'am neci tata, nam nici mama
Sum in lume o orfana;
Pe fetiti'a cea orfana
Nime dieu n'o бага'n sêma

Am avutu eu bunuri multe
Dara tóte-mi sunt perdute,
Candva-am fostu si eu avuta,
Dara-acuma-su tóta rupta.

Unde-su bunurile mele?
Altii domnescu peste ele,
Ore cine-mi póte spune,
Unde este dreptu in lume?!

Am unu frate cu dreptate,
La Carpati de ceaia parte;
Bade multu iubitu alu meu
Nume lasá sê peru eu!

Paulu Draga.

Epistol'a unui „mecenatu“ catra unu juristu.

Amice!

Cand ai mersu sê studiedi drepturile, ti-am fostu disu: „Du-te, du-te, nu te, teme, cã te vomu ajutorã noi si nu vei avê neci o cauza a te plange de lips'a baniloru.“

Me grabescu dara a implini promisiunea mea si ti-tramitu 99 si 1/2 cr v. a. rezultatulu colectei facute pentru dta sub conducerea mea.

List'a contribuitoriloru o alãturu aci; si te informezeu, cã acesti domni s'aru bucurã forte, *de ai publicã „multiamil'a publica“ in diuariulu „Concordia.“*

Datu etc.

binevoitoriu
N. N.

Dorinti'a tiganului.

Pe cutare tiganu lu-pedepsira cu inchisóre de 5. ani.

Candu i se ceti sentinti'a, presedintele lu-intrebã, cã n'are ce-va de doritu.

— Iertati-me cinstitoru domni — respunse elu — sê ieu bucat'a acea de tigara din coltiu!

Umoristiade.

Se dicea cã „omulu propune si Dieulu dispune“ — cã e pecatu a dice acêsta si atunci cand multu disp. nu cu averea, onórea si venitorulu seracilor ortani in interesulu egoismulu pecatosu?

E. dar am uitatu sê vi spunu mai nainte cã ici colé multi lupi. . . vrui sê dicu renegati si schimba pèrulu, intrandu éra si cét'a dreptilor. Apoi de acêsta n'aveti ce sê ve mirati cã-ci natur'a acestor fiintie li dictésa ca sê-si stramute pèrulu si penele dupa cum sufla ventulu. -

Poftimu ce am mai patitu! Librariulu din Cernauti dlu Pardini anuntia, cã la densulu se afla de vendiare urmatórele doue carti compuse de mine: „Convorbiri germane — romanesci“ si „Detorriile pruncilor.“ Dle Pardini dispenseza me de acêsta, nu eu am scrisu cartile acele, ma neci nu le cunosc, intr'atât'a nu le cunosc precum Miculescu nu cunoste beletristic'a.

„Auror'a bezsãno-miculistica“ a cadiutu. Intru adeveru n'asiu fi cugetatu acêsta. Eram de opiniunea cã dupa retragerea amicului meu Bezsan — si abonantii acelei foi se voru — spori.

Cetescu in jurnale, cumca coler'a a eruptu acum si la Bucuresci. Asia dara e inca totu departe de noi si onoratulu publicu se mai pote prenumera atãtu la „Umoristulu“ cãtu si la „Calindariulu Umoristului“ care e acuma cea mai mare parte culesu si va esî in lun'a vinitóre.

Tanda si Manda.

T. Cetitu-ai „Nasologi'a“ din „Caliculu“ de la Sabiiu?

M. Cetitu, descrie intr' ensulu tóte nasurile cãte esista.

T. Si totusi in urma dice, cumca Caliculu nu are neci unulu din nasurile aceste.

M. Asia dara Caliculu o sê fia *fara nasu*, — altfelu nu pricepu, cum pote sê vorbésca in publicu atãte lucruri spurcate.

T. Tu dóra ai cugetatu la articulandru „Maieritiile din Sabiiu.“

M. La acela si la altii dacele.

T. Ce e nou in literatura?

M. „Auror'a bezsãno-miculistica“ a cadiutu.

T. De ce?

M. Pentru cã nu s'au mai aflatu ómeni cãrii sê se aboneze la ea.

T. Si „Familia“ cum mai stã?

M. Si acuma i vinu prenumeranti in tote dilele.

T. Frumosu.

M. Dorere inse cã din „Familia“ nu se mai afla esemplare complete.

T. Dora s'a tiparitu putiene.

M. Siese sute cinci dieci.

T. „Aurora“ cade din lips'a prenumerantilor, éra „Familia“ nu mai are esemplare complete, spune-mi cum se pote acea.

M. Apoi frate, ti-aduci dóra a minte, cã investiatulu barbatulu barbatu alu natiunei nóstre, Miculescu inainte de asta cu vr'o trei luni a subscrisu unu articulandru in contra principalulu nostru si la finea acelu articulu a datu pe principalulu nostru in judecat'a publiculu. *Acuma dara publiculu judecatu.*

Respunsuri. Catra Dunare. Éca partea cea mai frumoasa:

O! tu Dunare sura,
Negra esti ca o mura.
De esci asia nesatula
Ce nu manci dar' si pasula.
Nu esti plina tu de pesci.
Ci vrei sê me inghitiesci?
Séu sum si eu inca sciuca
Cu minte de o nuca.

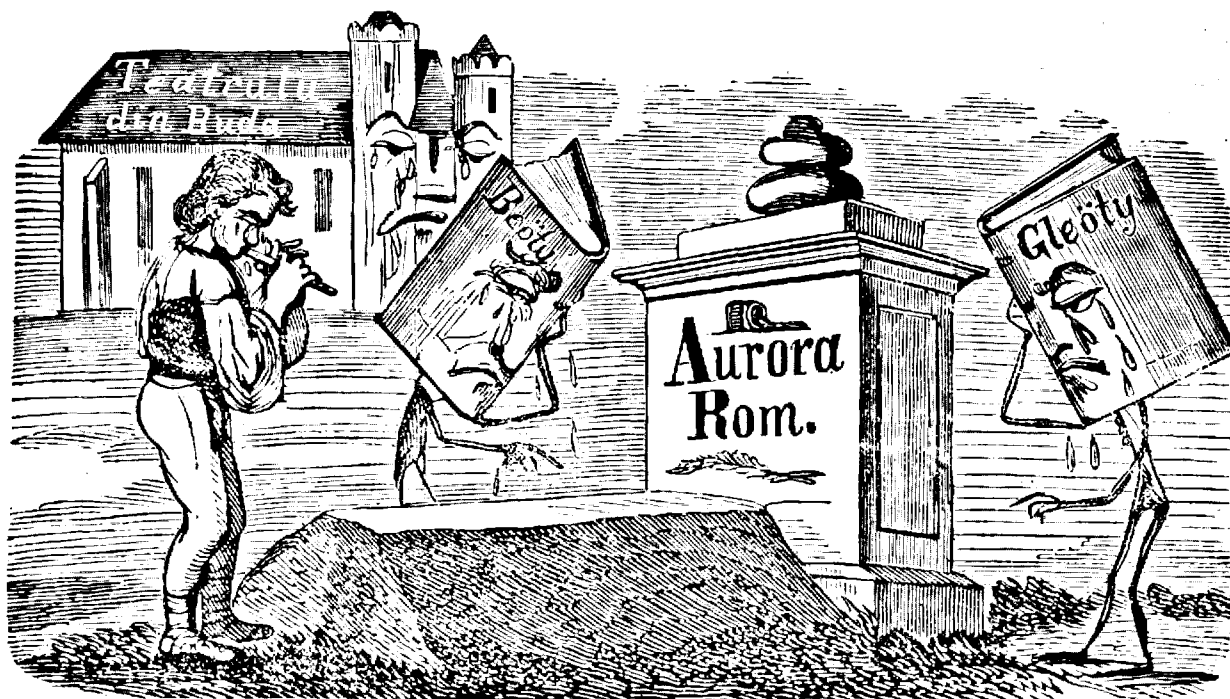
Doin'a mea. Asta inca-e minunata, spre ingrodirea altora destulu e atãta. Doin'a mea e delicata, Ca si zam'a piperata, Si prasiat'a cea de cépa E simtirea spulberata, Daca manci o lingura Te apuci de locu de gura. Dieu, si asta e mai multu ca destula.

Cand voi fi eu mare. Dóra vei luá alta carare.

Frunzia verde de sacara. Nai altu lucru 'n asta véra?

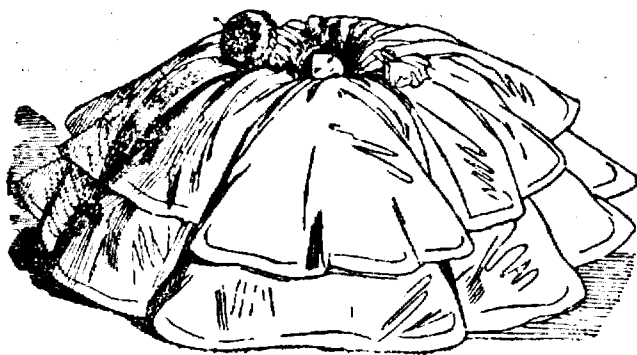
Cu esemplare complete mai potemu inca sierbí din inceputu.

La mormentulu uneia

Éca cine o gelesce mai tare!

O revista minunata.

- A. Frate, mai vediutu-ai minune! uita colo unu porsioru cum umbra!
- B. Daca nu e porsioru ci o fêta cu crinolinu.
- A. Ei, da! crinolinu abunaséma, dar' fêt'a nu o vedu.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoriu: Iosifu Vulcanu.

S'a tiparitu in Pest'a 1865. prin Alesandru Kocsi (In tipografi'a lui Érkövi, Galgóczi si Kocsi.)
Plati'a de pesci Nr. 9.